

Posudek vedoucího práce na bakalářskou práci *Aleše Holakovského*
„Problematiku shody a konfliktu při řízení a organizaci automobilových soutěží
a případová studie občanského sdružení Asociace automobilového sportu“

Bakalářská práce si klade za cíl „komplexně popsat problematiku pořádání automobilových soutěží ..... která je kvůli specifčnosti a organizační náročnosti ..... značně komplikovaná“ (s.8). Specifčnost a komplikovanost je objasněna potřebou koordinovat řadu institucí (stát, samosprávu, sportovní organizace, pořadatele a sportovce) a řadou třecích ploch, které koordinaci ztěžují. Při analýze autor využívá teoretické přístupy (k neziskovému sektoru, ke sportovním organizacím) a popis specifických rysů sportovních organizací v oblasti automobilového sportu. V empirické části jsou popsáni aktéři automobilových soutěží a průběh komunikace mezi nimi. Pro teoretické zázemí své analýzy autor využívá dvě publikace, které jsou soustředěny na ekonomické, organizační a právní aspekty neziskových organizací (Rektořík) a občanských sdružení ve sportu (Topinka et al.). Empirická část tvoří větší část textu. Popisuje mezinárodní a historické souvislosti formování automobilového sportu v ČR., organizaci automobilových soutěží a jejich hlavní domácí aktéry: autoklub ČR, Federaci automobilového sportu ČR a Asociaci automobilového sportu. Prvé dvě organizace jsou charakterizovány popisem jejich některých formálních aspektů a vybraných neformálních událostí. Posledně jmenovaný aktér je charakterizován pomocí případové studie. Případová studie je uvedena poznámkou o povaze výzkumu občanského sektoru (kapitola 5) a vlastním metodickým designem (analýza formálních a neformálních dokumentů a dotazník).

Určité slabiny práce vidím v několika ohledech. Práce si zadala sociologicky orientované téma: problematiku konfliktu a shody, avšak v teoretickém zajištění autor používá prameny, které neumožňují porozumět zvolené problematice. Teoretická část působí nefunkčně ve vztahu k analyzovanému oblaťem. Toto stanovisko je vlastně potvrzeno tezí (viz 5. kapitola), kterou autor poukazuje na omezenost použití základních teoretických přístupů při analýze problematiky občanské společnosti. Další problém vidím v obecnosti zadání, které si autor v úvodu formuluje. Specifčnost a komplikovanost situace je způsob problematizace, která neumožňuje specifikaci toho, co se chce zkoumat. Také omezení práce na popis je nevhodné. Práce by měla vést k porozumění zvolených souvislostí.

Pozitivní část práce začíná až od 6. kapitoly. Zde autor uvádí postup, kterým chce analyzovat zvolené pole komunikace, charakterizuje pomocí zvolených metod jednotlivé aktéry jak ve formálních, tak i neformálních způsobech komunikace, což umožňuje identifikovat zdroje konfliktu i konsensu ovlivňující zejména aktivitu AAS: absence silného finančního subjektu, nedostatečná úroveň administrace, silný vliv osobních antipatií. V závěru se však nereaguje na zvolené zadání, ale je formulován kontext, který umožňuje lépe vidět to, co by mohlo být označeno jako zkoumatelný problém: např. vliv občanské iniciativy na mocenské změny (AČR je monopol, AAA sleduje určitý cíl, který se prosazuje v kontextu konfliktů a vede k určité změně), nebo i jiné formulace problému. Lze tedy konstatovat, že práce nepotvrdila předem formulované zadání, ani nevedla (a nemohla vést) k porozumění zadaných souvislostí, avšak přispěla k formulaci problému. Představuje určitý cyklus studia, který je při zkoumání situovaného problému, jaký si zvolil autor, legitimní.

Po formální stránce jsem nezjistil nedostatky. Autor řádně cituje používanou literaturu, text je čtivý a bez chyb. Určitý nedostatek je v seznamu literatury – obvykle se uvádí jen použitá literatura (větší část uvedené literatury není použita v textu).

Návrh celkového hodnocení: práci hodnotím jako dobrou.

Müller Karel,
V Černošicích, dne 5. 3. 2009